

Doporučená a použitá literatura

Katalogy

1. ANDERSSON, L. E., WHITAKER, E. A.: NASA Catalogue of Lunar Nomenclature. NASA, Washington 1982
2. ARTHUR, D. W. G.: Consolidated Catalogue of Selenographic Positions. Communications of the Lunar and Planetary Laboratory, vol. 1, no. 11, University of Arizona, 1962
3. ARTHUR, D. W. G., et al.: The System of Lunar Craters. Quadrants I, II, III, IV. Communications of the Lunar and Planetary Laboratory, The University of Arizona Press, Tucson, vol. 2, no. 30, 1963; vol. 3, no. 40, 1964; vol. 4, no. 50, 1965; vol. 5, part 1, no. 70, 1966
4. DAVIES, M. E., COLVIN, T. R., MEYER, D. L.: A Unified Lunar Control Network – The Near Side. A RAND Note. The RAND Corporation, Santa Monica 1987
5. International Astronomical Union: Annual Gazetteer of Planetary Nomenclature. U. S. Geological Survey, Flagstaff 1986
6. MEEUS, J. MUCKE, H.: Canon of Lunar Eclipses –2002 to +2526. Astronomisches Büro, Vídeň 1979

Atlasy

7. GUTSCHEWSKI, G. L., KINSLER, D. C., WHITAKER, E. A.: Atlas and Gazetteer of the Near Side of the Moon. Lunar Orbiter IV Photographs. NASA SP-241, Washington, D. C., 1971
8. KOPAL, Z., KLEPEŠTA, J., RACKHAM, T. W.: Photographic Atlas of the Moon. Academic Press Inc., New York a Londýn 1965
9. KOPAL, Z.: A New Photographic Atlas of the Moon. Robert Hale, Londýn 1971

10. KUIPER, G. P., et al.: Photographic Lunar Atlas (Kuiper Atlas). University of Chicago Press, 1960
11. KUIPER, G. P., ARTHUR, D. W. G., WHITAKER, E. A.: Orthographic Lunar Atlas. University of Arizona Press, 1961
12. KUIPER, G. P., et al.: Consolidated Lunar Atlas. Lunar and Planetary Laboratory, University of Arizona Press, 1967
13. RÜKL, A.: Moon, Mars and Venus. Hamlyn–Artia, Praha 1976
14. SCHWINGE, W.: Fotografischer Mondatlas. J. A. Barth, Lipsko 1983
15. VOIGT, A., GIEBLER, H.: Berliner Mondatlas. Wilhelm–Foerster–Sternwarte, Západní Berlín 1989
16. WHITAKER, E. A., et al.: Rectified Lunar Atlas. The University of Arizona Press, 1963

Mapy

17. ARTHUR, D. W. G., AGNIERAY, A. P.: Lunar Designations and Positions, Quadrants I–IV. Revised Lunar Quadrants Maps. University of Arizona, 1969
18. Lunar Astronomical Charts (LAC Series), 1 : 1 000 000. USAF Aeronautical Chart and Information Center, NASA, Washington 1960–1967
19. Map Showing Relief and Surface Markings of the Lunar Far Side, 1 : 5 000 000. U. S. Geological Survey, Flagstaff, 1980
20. Map Showing Relief and Surface Markings of the Lunar Polar Regions, 1 : 5 000 000. U. S. Geological Survey, Flagstaff 1980
21. NASA Lunar Chart (LPC–1), 1 : 10 000 000. Defence Mapping Agency Aerospace Center, St. Louis 1979
22. Polnaja karta Luny, 1 : 5 000 000. Nauka, Moskva 1979
23. Polnaja karta Luny, 1 : 10 000 000. Gosudarstvennyj Astronomičeskij institut im. Šternberga, Moskva 1985
24. RÜKL, A.: Mapy měsíčních polokoulí, 1 : 10 000 000. Kartografie, Praha 1972
25. RÜKL, A.: Mapa Měsíce 1 : 6 000 000. Ústřední ústav geodézie a kartografie, Praha 1971
26. The Earth's Moon, 1 : 10 460 000. The National Geographic Society, Washington, D. C., 1976
27. WOLF, H.: Erdmond. Vorderseite – Rückseite, 1 : 12 000 000. Kosmos, Stuttgart 1985

Monografie

28. CHERRINGTON JR., E. H.: Exploring the Moon through Binoculars and Small Telescopes. Dover Publications, 1984
29. FAUTH, P.: Unser Mond – wie man ihn lesen sollte. Breslau 1936
30. FRENCH, B. M.: The Moon Book. Exploring the mysteries of the lunar world. Penguin Books Ltd., Harmondsworth, V. Británie, 1977
31. GOODACRE, W.: The Moon, with a description of its surface formations. Bournemouth 1931
32. KOPAL, Z.: An Introduction to the Study of the Moon. D. Reidel Publishing Comp., Dordrecht, Holandsko, 1966
33. KOPAL, Z., CARDER, R. W.: Mapping of the Moon. Past and present. D. Reidel Publishing Comp., Dordrecht, Holandsko, 1974
34. LIPSKIJ, J. N., RODIONOVA, Ž. F.: Kartometričeskije issledovanija vidimovo i obratnovo polušarija Luny. V knize: Atlas obratnoj storony Luny, část III. Nauka, Moskva 1975
35. RACKHAM, T. W.: Moon in Focus. Pergamon Press, Oxford 1968
36. ŠEVČENKO, V. V.: Sovremennaja selenografija. Nauka, Moskva 1980
37. TAYLOR, S. R.: Lunar Science: A Post–Apollo View. Pergamon Press, New York 1975

Prameny použité pro zpracování mapové a obrazové části atlasu

Hlavní část tohoto atlasu, tj. podrobná **mapa přivrácené strany Měsíce v 76 sekcích**, vznikala převážně na podkladě katalogů, atlasů a map zpracovaných v Lunární a planetární laboratoři arizonské univerzity (Lunar and planetary laboratory, University of Arizona). Polohy měsíčních útvarů byly odvozeny z pramenů 2, 3, 11, 16 a 17. Mapové zobrazení měsíčního povrchu kreslil autor převážně podle pramenů 12 a 16; Consolidated Lunar Atlas (12), vydaný v r. 1967, zůstává dodnes nejdokonalejším a nejpodrobnějším fotografickým atlasem Měsíce, pořízeným ze Země. Každá krajina je tam vyobrazena v několika směrech osvětlení Sluncem a to je pro práci kartografa nezbytné. Jemné detaily povrchu, jako např. úzké brázdy, nerozlišené spolehlivě na fotografiích pořízených ze Země, byly do map doplněny podle pramenu 7 a podle dalších snímků ze sond Lunar Orbiter 4 a 5.

Názvosloví měsíčních útvarů, jejich přibližné rozměry a souřadnice, užitečné k usnadnění identifikace útvaru na mapě, byly převzaty z pramenů 1 a 5. Novější názvy, přijaté na Generálním shromáždění IAU v r. 1988, byly doplněny podle sdělení V. V. Ševčenka, předsedy skupiny IAU pro měsíční názvosloví

(Task Group for Lunar Nomenclature). Stručné vysvětlivky ke jménům a životopisná data byla většinou převzata z materiálů IAU (Transactions of the IAU), vydávaných každé tři roky a obsahujících mimo jiné nově přijaté názvy útvarů na tělesech sluneční soustavy.

Podkladem pro zpracování **map libračních oblastí** (str. 182 až 189) byly mapy 19 a 20, atlasy 7 a 16 a snímky libračních oblastí ze sond Lunar Orbiter 4 a 5.

Ilustrace v kapitole **50 pohledů na Měsíc** jsou odvozeny převážně z pramenu 12. Pro potřeby tisku byly fotografie vybraných detailů měsíčního povrchu upraveny nebo zcela překresleny technikou kresby stříkací pistolí. Jemné podrobnosti, na něž jsou odkazy v textu, byly pak dokresleny na podkladě vzájemného srovnání několika snímků téhož detailu z pramenu 12 nebo podle pramenu 7. Snahou autora bylo poskytnout pozorovateli názornou představu o vzhledu typických útvarů měsíčního povrchu a usnadnit mu jejich identifikaci. Proto je třeba tyto ilustrace posuzovat jako přesné kresby nebo mapy, a ne jako objektivní fotografické záznamy. Totéž platí o vyobrazeních celých fází Měsíce na str. 20 až 24.